

Wojciech Mazurek, Teresa Mazurek

Wola Siennicka, gm. Siennica
Różana, woj. chełmskie. Stanowisko
9

Informator Archeologiczny : badania 21, 181-182

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W górnych warstwach kołki wbijane były prostopadłe. Jedynie w dolnej, ostatniej warstwie zaobserwowano skośne ich usytuowanie. Ślady po kołkach nadawały obiektowi kształt prostokątny o wymiarach 2,8 x 4,4 m.

W górnej partii warstwy kulturowej obiektu nr 1 znaleziono nóż żelazny, zaś w dolnej części - wo zniszczona żarno rotacyjne. Dwa pozostałe obiekty usytuowane były w zachodniej części wykopu: był to mała palenisko oraz kamienne skupisko o kwadratowym kształcie, bez ceramiki, węgla drzewnego i popioły. Oba te obiekty zalegały wśród dość licznie występujących, nie tworzących jakiegokolwiek regularnego układu śladów po drewnianych kołkach.

W południowej części wykopu znaleziono skupisko ceramiki z epoki żelaza.

Pod względem chronologicznym dość licznie występująca ceramika wykazywała analogie do ceramiki z lat ubiegłych.

Badania będą kontynuowane.

WOLA SIENNICKA, gm. Siennica Różana
woj. chełmskie
Stanowisko 9

Muzeum Okręgowe
w Chełmie

Badania prowadził Wojciech Mazurek /autor sprawozdania/ i
Teresa Mazurek. Finansowało Muzeum Okręgowe w Chełmie.
Pierwszy sezon badań. Osadnictwo wczesnośredniowieczne
/VI-IX w./ i XV w.

Podczas badań powierzchniowych w 1986 r. uzyskano informację, że na polach wyorywanych są liczne fragmenty ceramiki. Penetracja niszczonego przez orkę stanowiska o powierzchni ok. 1,5 ha, doprowadziła do odkrycia znacznej ilości ułamków ceramiki wczesnośredniowiecznej. Koncentracja wystąpiła na kulminacji wyniesienia w obrębie nieregularnych zacięgnięć. Znalaziono również pojedyncze zabytki z innych epok /neolit, późne średniowiecze/. Dane te potwierdziła powierzchniowa weryfikacja.

Odkryte stanowisko położone jest na cyplu nieregularnego wyniesienia, znajdującego się w obrębie dna doliny rz. Siennicy. Od wschodu i południowo-zachodu cypel ograniczają niewielkie, bezimiennie ciekły.

Znalezione zabytki zostały już wstępnie opublikowane. Ujawniły one istnienie na stanowisku osadnictwa słowiańskiego już w VI-VIII w., szczególnie zaś intensywnego w VII-IX w. i kontynuowanego w XV w. Przeprowadzone badania sondażowe potwierdziły powyższe ustalenia.

Wykop 1 /o wymiarach 10 x 1 m/ usytuowano w części zachodniej stanowiska, na osi NW-SE. Podczas jego eksploracji natrafiono na 3 obiekty. Ich wypełnienie było intensywnie czarne, prawdopodobnie ze względu na ślady spalenizny. Obiekt 1, leżący w części północno-zachodniej wykopu, w zarysie poziomym, prawdopodobnie czworokątny, uchwycono przypuszczalnie tylko część centralną(?) obiektu. W profilu obiekt ten miał zarys płaskodennej niecki, podobnie jak obiekt 2, który w planie płaskim zdaje się być owalny. Obiekt 3 został tylko w niewielkim stopniu uchwycony przez wykop sondażowy. W odsłoniętej części tego obiektu nie zarejestrowano żadnego materiału zabytkowego.

Najstarsze materiały, pochodzące z obiektu 1, stanowi ceramika lepiąca w rękę, nieobcaczana oraz ceramika obtaczana, w znacznym stopniu zdobiona ornamentem linii falistej. Datowanie tego obiektu należałoby przyjąć od VI w./? aż do końca X w. Materiały z obiektu 2 pozwalają wstępnie datować na okres od VII w. do X w.

Z warstwy kulturowej, obok zabytków datowanych podobnie jak oba wyżej wymienione obiekty, znany również fragmenty ceramiki z okresu średniowiecza oraz liczne fragmenty kości zwierzęcych. Ponadto z obiektu 2 pochodzą dwa przekłuwacze kościane, a z obiektu 1 fr. przęślika wykonanego z wapnia, być może ze śladami rytych znaków symbolicznych /1/ - są one bardzo słabo czytelne, gdyż podczas mycia uległy w znacznym stopniu zatarciu.

Ze względu na dużą wartość poznawczą oraz duży stopień zagrożenia i zniszczenia przez głęboką orkę, należy na stanowisku przeprowadzić badania wykopaliskowe na szerszą skalę.

ZABORÓW
woj. warszawskie

patrz
okres wpływów rzymskich

ZAWADA, gm. Tarnów
woj. tarnowskie
Stanowisko 1

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
w Tarnowie

Badania prowadzili: mgr Andrzej Cetera i mgr Jerzy Okoński /autorzy sprawozdania/. Finansował WKZ w Tarnowie. Szdetv sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Badania prowadzono na zewnętrznym, zachodnim wale rozległego założenia, zlokalizowanego na zboczu łagodnie opadającym ku dolinie Białej Dunajcowej. Zachował się on w terenie w postaci jednostronnej skarpy o wysokości 10 m. Wyeksploatowano wykop 67 x 2,5 m i głębokości do 4,2 m. Ukształtowanie terenu spowodowało konieczność usypania przeciwnostoku i zniwelowania terenu. Wał u podstawy o szerokości 23 m wzniesiono w konstrukcji przekładkowej. Poprzeczka go od strony zewnętrznej fosa szerokości 11 m i głębokości 3 m. W warstwie kulturowej pod wałem oraz w poziomie próchnicy oddzielającej poziom niwelacyjny od właściwego wału znaleziono kości zwierzęce i fragmenty ceramiki.

ZDZIARKA, gm. Czekwińsk
woj. płockie
Stanowisko 3

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
w Warszawie

Badania prowadzili: dr Zbigniew Kobyliński /autor sprawozdania/ i mgr Marek Dulnicz. Finansował IHKM PAN. Badania ratownicze - pierwszy sezon. Wczesnośredniowieczna osada otwarta /XI-XII w./.

Stanowisko odkryte zostało podczas badań powierzchniowych wiosną 1987 r. Stwierdzono wówczas niszczenie obiektów osadniczych na skutek eksploatacji piasznic. Stanowisko położone jest ok. 600 m na zachód od centrum zwartej zabudowy wsi Zdziarka i ok. 350 m na południe od drogi Łakroczym-Czekwińsk, na wschodniej krawędzi doliny niewielkiego cieku zbiegającego do Wisły, odległej o ok. 750 m.

W czasie ratowniczych badań wykopaliskowych przeprowadzono eksplorację dwóch, częściowo-zniszczonych obiektów osadniczych, kształtu owalnego w planie, o przypuszczalnych wymiarach pierwotnych ok. 1,0-1,5 x 2,0 m, zagłębionych na ok. 0,75 m. W intensywnie przesyconych substancją organiczną wypełniskach obiektów odkryto liczne zespoły ceramiki naczyniowej i kości zwierzęcych oraz fragmentarycznie zachowany grzebień kościany i ornamentowaną oprawkę rogową. Zabytki te pozwalają wstępnie datować przebadane obiekty na okres XI-XII w.

Osada prawdopodobnie zajmowała obszar ok. 1 ha i uległa już obecnie znacznemu zniszczeniu. Materiały przechowywane są w Słazkadle Epoki Metali IHKM PAN w Warszawie

Przewiduje się kontynuowanie badań ratowniczych w razie postępu niszczenia obiektu.

ZIELKOWO, gm. Lubawa
woj. olsztyńskie

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Olsztynie

Badania prowadził Wiesław Skrobot. Finansowało BBiDZ w Olsztynie. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /XI w./.

Osada odkryta w wyniku penetracji świeżo odsłoniętego wybierzyska żwiru. Stanowisko położone jest na krawędzi i stoku doliny rzeki Tamka, na pierwszym terenie górnej Drwęcy.